

Birni Joensen, sum í seks ár hevur koyrt hjá Auto í Havn, heldur tað hava nógvt at siga, at hýrurvognsførararnir eru blíðir og høgiskir

Eitt serligt frælsi at koyra hýrurvogn

Er hýrurvognskoyrarin blíður, eru fólkin tað eisini, sigur Birni Joensen, sum iðan 2006 hevur koyrt hjá Auto í Havn. Auto fyllir 60 ár í dag

Randi Jacobsen

Í dag hava allir hýrurvognarnir, sum eru knýttir at bilstøðini Auto í Havn, koyrt flaggskráddir, og frá midnátt til á midnátt í kvöld hava allir vanligir túrar kostað 60 krónur.

Vanliga kosta teir meira.

Auto hevur opið hús seinnapartin, og tá eru fólk vælkominn inn á gólvið til ein drekkamunn, siggja myndir og at prátá.

Høvið er, at tað í dag eru 60 ár liðin, síðan Auto varð stovnað.

Bara ein av teimum 15 monnum, sum stovnaðu Auto, er á lívið í dag, Johannes Berg.

Birni Joensen hevur koyrt hjá Auto síðan 2006, og hann angrar ikki, at hann tá gavst at koyra oljubil fyri at koyra við fólki. Hann gjørdi tað,

tí hann trongdi til at royna okkurt annað.

- Tað er eitt fjølbroytt arbeiði, eingin dagur er eins. Eg havi eitt frælsi, sum fá onnur hava. Eingin sigur, nær eg skal mæta, og nær eg skal fara heim um kvöldið. Tí ráði eg fullkomiliga sjálvur fyri, sigur Birni Joensen.

Hann sammetir arbeiðið við at fara til útróðrar á tann hátt, at hann ongantíð veit, hvat dagurin gevur. Er lítið at fáa, verður dagurin so mikið longri.

Bara góðir dagar

Krøvini til hýrurvognsføraran er, at honum dármar bilar, at fáast við fólki og duga at geva teimum eina góða uppliving.

Birni Joensen minnst ongur keðiligar dagar í arbeiði sínum sum hýrurvognsførari.

- Fólk eru einastandandi blíð og fyrirkomandi. Hýrurin er góður, bæði tá ið tey fara í býin um vikuskiftið og heim aftur.

Birni Joensen heldur, at tað er upp til hýrurvognsføraran sjálvan at fáa gott lag í bilinum. Er hýrurvognsførarin væl hýrdur, so eru hini í bilinum tað eisini.

Annars eru øll altíð fitt, ikki minst tey ungu, sum eru sera fólkalig.

Hýrurvognarnir hjá Auto fara so langt sum koyrandi er. Summir túrar eru tíma langir, og tað hendir eisini, at teir vara dagar. Tað eru tá ið teir hava verið eftir onkrum ferðafólki á flogvøllinum í Vágum, og viðkomandi biður sama bilførara koyra seg dagarnar aftaná eisini.

Í summar góvust bilarnir hjá báðum bilstøðunum í Havn at koyra eftir brenni-

víni fyri fólk, og Birni Joensen heldur tað vera frálíkt at hava slept tí koyringini, tí tað var ikki stuttligt at skula inn til fólk, sum lógu inni og drukku. Tað gav samvitsku-bit.

Hann heldur ikki, at teir hava mist inntøku av týðningi av tí.

Skrivlig tagnarskylda

Birni Joensen sigur, at hýrurvognsførararnir hava havt moralska tagnarskyldu, sum teir eisini hava hildið. Men í vár skrivaðu allir hýrurvognsførararnir hjá Auto skrivliga undir tagnarskylduna. Hann veit ikki um, at hetta er gjørt á nakrari aðrari bilstøð nakrastaðni.

Hetta varð gjørt, tí teir kunnu koma at hoyra fólk á baksetrinum sita og tosa um handilslig mál ella um fundir, tey skulu á.

- Vit lurta ikki eftir, hvat fólk siga, og hoyra vit okkurt, gloyma vit tað beinanvegin. Men tað er gott, at allir hjá okkum hava skrivað undir, at vit hava tagnarskyldu.

Koyringin millum Havnina og flogvøllin gevur teimum øllum væl aftrat, og hóast hvør er sín egni harri, samstarva teir um ta koyringina, so teir fylla bilarnar heldur enn, at fleiri koyra hálvtómar bilar.

Næstan helvtin at ferðafólkunum velur hendan mátan at verða flutt millum heim og flogfar, og tey verða fleiri og fleiri.

Koyra nóg fremmandafólk

Ferðamannaskipini geva eisini væl, tí fremmandu fólkin vilja fegin ein túr út um býin. Koyra tey við hýrurvogni, ráða tey sjálv fyri, hvar steðga verður á, og hvagar leiðin gongur.

Hýrurvognsførararnir ilskast eitt sindur inn á ókeypis Bussleiðina, serliga til Kirkjubøar. Fleiri fremmandafólk hava funnið útav, at bussurin er ókeypis, og at bussurin steðgar eina løtu í Kirkjubø. Har missa teir nakrar túrar.

Birni Joensen heldur tað má siga eitt sindur um, hvussu gott Auto er sum arbeiðspláss, at teir hava eitt lítið undirhús á støðini. Fleiri teirra, sum áður hava koyrt

hjá Auto, koma javnan inn á gólvið at prátá, frætta nýtt og viðgera dagsins mál. Tá ið lítið er at koyra, eru tey væl mannað í undirhúsinum.

Gullreirir

Krøvini hjá hýrurvognsførarunum eru, at bilarnir altíð skulu vera reinir innan sum uttan, og bilførararnir sjálvir skulu eisini vera hampilgir og í búna.

- Vit hava mangan fingið viðmerkingar frá fólki um, hvussu deiligt tað er við so reinum bilum.

Birni Joensen vendir aftur til týðningin av blíðskapi.

- Viðskiftafólkið skal hava ta fatan, at vit eru til fyri teirra skyld. Hevur viðkomandi viðføri við, skulu vit sjálvandi bera tað fyri tey. Er tað eitt eldri fólk, sum hevur verið til handils, kunnu vit bera vørna heilt inn í køkin, og er viðkomandi eitt tilgongt fólk, ella tað er hált, er einki í vegin fyri at rætta hesum ein arm.

Birni Joensen og hinir hýrurvognsførararnir vita, at politiið fegnast um, at hýrurvognar eru í býnum vikuskiftisnætturnar.

- Vit hjálpa politinum at tøma býin fyri fólk, og í onkrum førum kunnu fólk velja millum at leiga sær ein hýrurvogn ella fara við politinum í brummuna í Klaksvík.